

Jankaus Ambraziejaus eilieraštė „Gondros“ paruodėjė

Gondros, Gondros...
Kuoks to mondros,
Su dontims ta ta ta...
Kumet žuolies slepi galva,
A su oudėga matā?
Ėlgas kuojės,
Vuo rauduonas
Kor tėik šeltėi nušala?
Joudas diemės tau unt šuonu,
Gal jau pri poudu – bovā?
Vėskou jiedī, vėskou lesi,
Net gīvatiu nebėje.
Tuokės poikės, tuokės rainas
Vo piktībė vo je je.
Ir untūpės sava patė
Trauki dainė tatatam.
Jeigo mīli, jeigo truokšti,
Kāp padousi svetėmam.
Gondros, gondros,
Kuoks to mondros,
Mergiems vākus itaisā,
Ba matuoru, ba lėktuvu
Pu pasauli vės lakstā.